alatt nem fordult elő és nincs semmi kedve hozzá, hogy vénkorára kezdjen új módit.

A király azt magyarázta, hogy minden, aminek feje van, az lefejezhető és aki mást mond, az ostoba.

A királyné viszont azt mondta, ha a legrövidebb időn belül nem döntenek az ügyben, végig mindenkinek leütteti a fejét. — Emiatt némult el és ijedt meg az egész társaság.

Alisz nem tudta mitévő legyen, ezért hát így felelt: — A macska a hercegnőé, legelőször is hallgassuk meg az ő véleményét.

— A hercegnő a börtönben van, — mondta a királyné a hóhérnak, — vezesd őt ide! — A hóhér nyílsebesen száguldott tova.

De ebben a pillanatban a cica feje homályosodni kezdett és mikor a hóhér visszatért a hercegnővel, már nem volt sehol. A király és a hóhér vérbenforgó szemekkel rohantak föl-alá, hogy megkeressék, a társaság többi része azonban visszatért a játékhoz.

KILENCEDIK FEJEZET.

A hamis teknősbéka meséje.

— Nem is hiszed kedves öregem, milyen boldog vagyok, hogy láthatlak, — mondta a hercegnő. Szeretettel fogta karon Aliszt és sétálni vitte.

Alisz nagyon örült, hogy a hercegnő ilyen barátságos hozzá és úgy vélte, hogy biztosan a sok borstól volt olyan vad, amikor először találkoztak a konyhában.

— Ha én hercegnő lehetnék, — gondolta, — bár nem volt sok reménye hozzá — egyáltalában nem tartanék borsot a konyhámban. Jó levest bors nélkül is lehet főzni. Valószínűleg csak a bors teszi, hogy az emberek olyan hirtelen haragúak. — Nagyon boldog volt, hogy sikerült egy új szabályt felfedeznie. — Az ecet savanyúvá teszi őket, a szegfűszeg keserűvé, az árpacukortól és hozzá hasonlóktól meg kedvesek lesznek. Ha ezt mindenki tudná, nem takarékoskodnának úgy ezekkel a dolgokkal.

Közben majdnem megfeledkezett a hercegnőről és összerezzent, amikor az a füle mellett megszólalt: — Valamin gondolkoztál drágám, amitől elfelejtettél beszélni. Most